

Ey Cemaat

– Mecaz Adam · 16 Eylül 2020

Berduş hayallerimi çalan çingene kadın,
Geleceğimi sunarken üç beş kuruşa Düşman bildiklerimin avucuna.
Geçmişim ile şimdiki zamanda cenk içindeyim.
Başımda geçimsiz belalar.

Elimin değdiği yerlerde hep yangın mı var.
Neden yanar avuçlarım okşayınca gülü.
Öksüz cümlelerim bir elif edemediğine yanıyor.
Dedim ya ey cemaat!
Elim nereye değse yangın var.

Gözyaşımı biriktirip bir yağmur damlası ile,
Yeryüzünü fethetmeye gider gibi,
İnmek isterim yeryüzüne.
Zerre rahmet olmasa da bende.

Bir destan büyür içimde.
Çocukluğumu ata bindirip kıtalar aşıyorum.
Hangi kıta daha soğuk hiç bilmiyorum.
Birinde tenim üşüyor diğerinde ruhum.

Düşerken peşime atlılar,
Ben hep geçmişten kaçıyorum.
Çekilmez üstümden nemrut bakışlar,
Nereye gitsem gurbetteyim.
Kaplumbağa misali kabuğuma çekiliyorum.